Poticracia

—M' empipen els homes tan arropats!

—No es això, senyoreta, es que m' agrada anar sempre calent.

SI VOLEN BEURER BO Y BARATO, VISITEN LA CASA **MOR**

Es ont se beu lo millor vermout de Lleida ✦ Rambla de Fernando

---

Grans novetats en Valenciennes ● Tuls ● «Encajes» ● Guants ● Mitjes ● Mitjons ● Botons ● Banos ● Brodats á pesses y á pés ● Perfumería ● Moneders

:Joan Porta:

Plassa Sal, 1 ═══ Esterería, 13

P. CASTRO

METJE RADIÓLEC

Consulta de 10 á 1 y de 6 á 8

Plassa de la Constitució, 19-pral.

Kiosco Germans Jové

BEGUDES DE TOTES CLASSES

▫ SODES IDEAL ▫

Plassa de Sant Joan

J. Agustí Blasco

Sastrería. - Major, 82

Taller y reparación de bicicletas, motocicletas y máquinas praa cosor y hacer calceta ● Motocicletas ligeras marca **Rève** 40 kilos para un cilindro de dos caballos de fuerza, garantizados

Taller y despacho: Blondel, núm. 2

Federico Miquel. - Lérida

RECADERS DIARIS DIRECTES

GASOL OLIVERAS BRUNET

Sucesors de Cañol

BARCELONA, Riera S. Joan, 12-Telefon, 2818

SUCURSAL: Hospital, 2

MANRESA, Carrer S. Miquel, 9 ✦ LLEIDA, Esterería, 10

L' acreditada CAMISERÍA d' en SIMEON IBARS, pagant tribut á la prempsa, recomana deixém aquest lloc en blanc.

Poticracia

Tercera época ····· Núm. 44

····· Lleida 25 d' Agost 1912.

Redacció y Administració: Major 64 - pral.

= La correspondencia al Director =

El temps

La calor no apreta y les nits son delicioses y tranquiles com una sessió de nostre Ajuntament. Tot está en calma y les hores passen eternes com en el cel.

¡Oh, les platjes del Nort! rés tenim que enverjarvos. Voléu platjes més delicioses que les del nostre envejable *Sicoris* En ellas s' hi va banyar Cleopatra; no es diu si ab tapa rrabos, encara que lo mes probable es qu' es banyés sense, car allavors no existien els *saldos* d' en Serra, ni en Mor era Alcalde.

POTICRACIA qu' encerta els fenomens del cel més qu' en Simón y Pontí ja va profetisar la *calma chicha* perque després d' aquets dies de *Ven y Ven* y mitins camperols, s' imposava com el llegir nostre deliciós setmanari, vingués el bon temps, com á la Tempestat.

Lleida ara es un cel, si senyors, un cel obert á les esperanses nostres, y per mes qu' *El Diario* s' escarrasi en tractarnos de inmorals y de pecadors, fruím de les excelencies d' aquest cel perque es alló que diuen, pagant Sant Pere can ta. Rés, se soborna ¡fins al vigilants del cel! ja hu veuen.

Aixís no te rés d' estrany que fent aquesta temperatura la gent es tiri al carrer (en el bon sentit de la paraula) com en qualsevulga ciutat cosmopolita. Gent als Toros; els Camps plens; Ferrán bullint; tot Lleida surt de casa menys en Valeta que s' asseu á la porta de la Farmacia.

El temps ens convida á prendre la fresca hi ha que es l' únic qu' ens pot convidar sense qu' ens costi cap calé, y fins el duo auster Masot y el *niño* acepten el convit sortint de gorra fins á les dotze.

Con que aprofitin els pocs díes que falta perque l' hivern s' acosta y els dies esdevindran grisos y tristos pesant sobre nostres caps com el vals d' *El Conde* éssent per aixó que POTICRACIA vos recomana fruiu de les delicies d' aquestes nits d' istiu sols comparables á San Sebastián, Ostende, Salou, etc. etc.

Vindrá l' hivern, en Ramonet Areny estrenará abric, en Tey fará el 3 333 xisto, en Pepe Sanjuán tocará lo mateix de sempre, lo muro estará igual qu' ara, el Noguera-Pallaresa igual qu' abans (en projecte) POTICRACIA fará el nombre 2 000 y els d' *El Diario* tan frescos sense presentá la querella contra nosaltres.

¡Oh sinó al temps; no es vritat *sanvó* Simón y Pontí?

Xafarderies

Surten dos indivíduos de la nostra *aigua-life*, carrer Major amunt, Plassa, Sabaters y van seguint fins arribar als burots de l' estació; si serio va l' un, l' altre sembla que acompanyi un enterro. Tomben á l' esquerra y pels vols del molí del Famades, un d' ells, que pesa noranta quatre kilos, s' atura á l' entrada de una casa. Sota 'l balcó del primer pis hi ha un niu.

Es queda el dels 94 kilos ab l' escusa de que va á cobrar uns lloguers.

L' amic resta embadalit y per distreures contempla 'l niu. Se senten per dalt crits y riatlles.

Baixa una criada morena, qui diu dirigintse al qu' espera.

—A dalt hi ha 'l seu amic!

—Si ja ho se; que no el volen pagar que triga tant?

—Com? qui l' ha de pagar?

—No ha pujat á cobrar uns lloguers de son pare?

—Y cá home, es lo compte de la modista que 'l fa enfadar, perque *puja* massa.

No fa gaire temps un viatjant de vermout que molt sovint ve á Lleida per asumptes del seu ram y acostuma á visitar l'acreditat *Bar-Torino*, va demanar relacions á una xicota qu' es filla de nostra benvolguda ciutat y que viu no molt lluny de l' edifici del Ajuntament.

La noia, per la seua posició estética es de lo bo y millor que tenim y encara que no pertany á la nostra rancia aristocracia, es guapa, alta, de cabells negres á la *Cleo* y... diu que si que talla tant!...

El noviatje comensá per viaranys felisos y mes d' una colecció de postals y cartes amoroses s' havien creuat.

Les ilusions de nostra damisela, que no eren poques, anaven aumentant, quan d' un cop una amiga íntima la despertá del dols somni que li proporcioná Cupid en un ratet de broma.

---Ja hu saps---digué l' amiga---el teu novio es un poca vergonya. He sapigut qu' es casat y que te sis criatures.

---Ja m' hu pensava---contestá la damisela guapa de cabell negre á la Cleo, mentres els llabis dibuixaven un somriure forçat.

La discreció no es pas virtut femenina.

Nevera

A Lleida hi ha de tot, com á la vinya del Senyor. Propietaris, obrers, artistes, cómics, pobres de ofici, canadienses y mantecaderos ambulants.

Un diumenge es passejavan pel carrer Major el fill d' un potentat molt conegut acompanyat dels dos noctámbuls quines caricatures varem publicar fa dues setmanes. La conversa versava sobre les dones y els capritxos. En Valldeoriola era qui donava als altres llisóns sobre aquest assumpte; no es estrany perque en Pepito es guapo. Parlant, parlant, arrivaren á la punta del Suís y al ser allí, el fill del potentat que porta ulleres es separá unes passes dels amics y es pará á contemplar com el mantecadero ambulant que te l' establiment en aquell lloc, servía un mantecado de perreta á un noiet que portava encara cartera. El nen es queixava de qu' el gelat tingués tan poc coló. (Quan un está gelat, pert el coló y la calentó) y el fill del banquer seguía ab les ulleres tots els moviments del mantecadero com si li preocupés molt els gelats d' aquell home. Per fí s' en adoná el fresc comerciant de la insistencia en el mirar de nostre héroe y com que els ulls á vegades fan les preguntes que la boca no s' atrevería á dir y ell portava ulleres, com sempre, el mantecadero es dirijí al fill del potentat y li digué:

—Si, *canela fina es eso; todo huevos y leche, señor!*

— Pero el coló com li donen, ab mangra? — s' atreví á dir el fill del potentat.

—*Si señor, pero el color es lo de menos, si se quiere se le da más ó menos, como el postin. Ve Vd., yo pongo los huevos y la leche y mi mujer menea la pasta hasta que viene un momento que adquiere el gusto delicioso y riquísimo...*

Després de l' esplicació als trcs companys els entraren ganes de ferse mantecaderos..

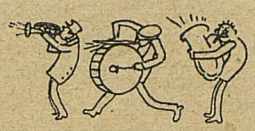

Qui tira pedretes...

Contra la costúm d' aquesta Casa el benévol Director em permet rompre la habitual modestia y deixar que parli pel meu compte.

Mercés y aném al assumpte.

Per coses estranyes vinguin á mi. Jo crec que quan Júpitre me va enviar á la terra ho feu pensant «hi ha d' haver de tot y per tot t' hi deixo».

El fet no te rés de graciós pro de significatiu podria tenir quelcom. Y no es que jo 'm fassi il-lusions perque les circunstancies m' han ensenyat á esser tan escéptic que ja no crec ni en el sulfat de coure.

Pero lo succeit créguintme qu' es capás de fer dubtar á descreguts tant rccalcitrans com Shopenhauer, Leopardi y Bartrina. Jutjin sino les simpátiques llegidores y benvolguts llegidors.

Eren les onze de la nit. Passejavem per el carrer Major, aquest humil cronista y dos amics mes. Com que jo mal m' está el dirho, pro ab tots els pels que tinc encara no m' he trovat el tonto, vareig veurer certs moviments de comedia de mágica en un balcó.

Me poso en guardia al veurer tan inusitades operacions ab major motiu, al descubrir entre la persiana una Venus d' aigüera qu' in-

formava á una ó dues nenes que en el mateix balcó se trovaren apostades.

Passem per sota l' insólita barbacana y una pluja de pedretes cauen damunt del meu barret de palla extremintme el formidable estrépit produit per la percussió de cossos petris (Eh qu' estém bé de física? Tot aixó vol dir que 'm varen tirar pedres),

Al veurem lapidat de tal manera vareig quedar estupefacte. El primer pensament fou creurem víctima d' una quimera, y que una turba, donant un pás retrospectiu, m' apredregava com á Sant Esteve.

Els amics me tranquilisen, doném un parell de toms, la fatalitat ens porta novament dessota el mateix balcó y una plúja mes espessa de pedretes cau sobre la teulada estival que cobreix mon cap. Pro aquest cop l' efecte no fou tant terrible pera mi al recordar l' adagi que diu; qui tira pedretes, tira amoretes.

Damiseles gentils, jo us remercio dolçament per la vostra galantería pero, si pot ésser no m' en tirin mes de pedretes perque el barret se fa malbé y encare que 'n l' actualitat se trovi en un estat deplorable, en els seus bons temps me va costar sis pessetes y avui per avui la meua bossa no está per brocs.

A mes si se senten *arrobadas de amor por mi* els hi prego que m' ho demostrin sense tirar pedretes, y aixis evito el perill de que 'l dia que 'l foc de la passió els hi rosteixi el tendre cor y en un excés de carinyo em tirin un test á la carbassa.

Francament, aqueixa es una declaració molt excéntrica pro, no quadra ab lo meu temperament.

Si no poden domenyar del tot el seu carinyo tirintme besses ó grans d' arrós. Del mal el menos y us quedará agrait el

POTINER II.

La forsa del destí

Veritablement, á la vida de vegades se presenten les coses d' una mena de manera, tant impensadament, y, se fan tant á la babalá que si ens preguntessen el per qué les fem, ens posarien en el trist cas de no saber que respondrer.

Heus aquí que 'n Tey, després de mil propósits de regeneració, que la seua forsa de voluntat converteix en fets, com es matinejar y mudarse els dies festius, lo primer pera crearse una posició á forsa de trevall, lo segón pera casar xica y un cop cassada deixarse cassar ab l' indisoluble llás del matrimoni; després de fer tot aixó ab tot fonament y conciencia, ha caigut en el parany de l' inadvertida frevolitat com hi cauría el mes inexpert seminarista.

Al passar per davant d' un comers d' efectes pera viatje, atret per l' olor de les pells, sense reflexionar gens ni mica, entra á la botiga.

—¿Que desitja el senyor?— li fá el dependent.

— Oh! si li tinc d' ésser franc no sabría dirli

—Necessita alguna cartera de butxaca?

—No, ja 'n tinc.

—Una petaca?

—Ja 'n tinc, ja 'n tinc...

—Unes lligacames de cuiro?

—Ja 'n tinc també.

—Doncs aixís digui que te ganes de pendrens el pél!

—No, aixó no En bona fe, li prometo que hi entrat sens sapiguer per qué, pero ja que soc aquí, donguim un *guarda polvo*.

—De quin preu.

—Ja veurá, posats, posats, que fassi goig

Després de mirar unes quantes mostres se queda ab el *guarda-polvo* inesperat.

Paga y se 'n va tranquilament ab el paquet sota l' aixella.

Caminades unes passes en Tey s'atura meditabond Dubta, resol y se 'n torna de nou cap á la botiga.

– Ja torno á esser aqui jove.

- Que no li agrada potser el *guarda polvo*.

—Que si m' agrada diu. Estic mes content qu' un gos ab un os, qu' un nen ab una joguina y que 'ls del *Diario* ab una querella contra POTICRACIA.

M' agrada tant que no 'l vui tenir á l' intemperie, ab aixó donguim una maleta per guardarlo.

Fan tractes, regateijen, venen á un acort, el dependent se queda ab els quar tets y en Tey ab la maleta y el *guarda-polvo* se 'n va mes content qu' un jinjol.

Al refrescarli l' aire el front li passa l' exacerbació de compra y ja en estat normal pensa: be y ara que 'n faig jo d' aqueixos artefactes. M' he anat á enamorar de dues coses que no 's poden lluir com un barret, un trajo ó unes sabates. M' he gastat un grapat de pessetes y ni 'l conçol me resta de fer sapiguer á la gent que tinc aqueixos objectes. Si fos moda anar á visites ó á la professó ó al teatre ab *guarda-polvo* y maleta *menos* mal pero aixó no s' estila.

Passém al etzar y ees el veiém abstret, el cridém:

—Tey, que fas parat?

—Rumio, en el bon sentit de la paraula

- Y que es lo que rumies?

—M' he comprat un *guarda-polvo* y una maleta y no sè com ferho pera que 'ls amics sapiguen que ho tinc .... ¡Ay.... ¡Ja ho sé'! faré un viatje, no tinc altre remei!! Y heus aquí com en Tey ha de viatjar forsosament per haver comprat una maleta y un *guarda-polvo*.

Agencia matrimonial

SUÑÉ.—D. Josep.—Domicili: Plassa del Depósit. Deu tenir els anys de Cristo, no hu savém del cert perque la fulla d' inscripció á la parroquia apareix un poc cremada per haverseli oblidat á un rector el deixar el cigarro encés

Empleat á les oficines de la Excelentíssima Diputació, escola de periodistes, aimant de gastar bromes sempre que pot y detesta de que s' en hi gasta.

Membre actiu de la Junta Directiva de *Joventut Republicana*, ex-redactor d' *El Ideal*, ex corrido y entés jugador del tresillo.

Quan aná al servei, sigué sanitar per lo que els republicans compten ab ell pera la direcció de les forses de la Creu Roja quan s' hagi de fer la revolució. Aleshores será el jefe dels sanitaris com en Llerena será el comandant jefe de les forses d' artillería

Fa molt bona lletra, juga als escacs, sab cridar y fa trenta dos anys que festeja.

Perdoneu nenes que us hagem fet perdre el temps llegint aquestos informes, pero en Suñé per fi ha decidit casarse ab la real mossa que festeja.

Que Deu els fassi ben casats y desitjém que l' Historia puga dir d' ells que *vivieron felices*...

CASTRO VICEN.—D. Lluis.—Domicili: Plassa de la Constitució, 19. L'any que ve tindrá vot.

Sembla que porti un piló de sucre al demunt qu' el obliga á caminar com unes balances.

Quan riu ensenya la llengua y crida fort. Ha heredat la trassa de fer ensiamades, quina perfecció hem glorificat desde aquestes columnes. Ens conste qu' en tastarém.

Per amors va á la quieta. Nostres interessants informes ens permeten mal pensar de la relació que puguin tenir el Sena ab les seues intimitats. No es tracta del riu d' aquest nom, sino d' un poble de la provincia de Huesca.

No obstant el seu posat de tant m' en flic *se deja querer* per totes les rapsodies que no siguín de Litz.

Es dels que pensa en el *demá*, te poques pretencións y sols busca parroquia y quartos.

Per encararse ab ell s' ha de perdre la por á les corrents pluvials

Una cosa que no es anunci: Prepara uns bescuits que portarán el nom de *Electroterápics*.

Es capás de fer felís á una dona sino ab la seua postura. ab la seua ánima, ánima dolsa com els productes que fabrica, vend y exporta á Chalons-sur-mer.

Esguerrada

En Jan de la Granadella, d' un modo hu altre hem d' anomenarlo, ha estat un dels homes mes vius y de més empresa. Ha forjat, y forja encara avui, projectes que han alcansat més fama que les festes majors de Lleida y les obres dels Canadienses.

Abans de casarse, va preparar un negoci que forsosament havía d' anar bé, si no li hagués surtit malament.

En Jan de la Granadella un día es digué: Casantme no em será difícil tenir familia. El dia que tinga una criatura la donaré á criar, lo qu' em costará un tres ó no rés, y á la dona l' enviaré *de dida* traientme d' aquest modo un bon jornal.

Al acavar de convinar aquest negoci se n' hi sugerí un de semblant: Compraré una somera, la faré cubrir, em vendré el pollí y aniré pel poble venent llet de somera

Com que la idea li semblá magnífica la posá en práctica tot seguit. Al cap de poc estava casat y tenía somera.

Va passar temps y la Naturalesa semblava serli favorable. Tan la dona com la somera anaven engrassint.

Vingueren els dolors y la seua dona ¡mala reira! li portá al mon dos angelets á la vegada.

La primera part del negoci li va surtí desigual al calculista de la Granadella pero, al poc temps, restava mitg consolat esperant qus la somera no li defraudaría les esperanses

Arrivá el temps en que necessariament tenía que succeir y la somera tingué el pollinet, pero la mare es morí del part.

En Jan de la Granadella estigué molt temps sense empendre cap negoci y encara avui quan li recorden el ressenyat exclama irat:

¡Negoci rodó, á fe de Deu!

Una setmana mes

Teniem el primer article de la nova Secció *Els tallers de Lleida* compost ja, quan nostres aixerits caixistes (diguen que sí) s' han vist obligats á retirarlo per sobrar original.

La vinenta setmana comensarém la Secció y si no hu fem quedém compromesos á donar á cada comprador mitja dotzena de galletes Patria.

Macrocósmiques

D. August

D. August es avui en día un d' aquells homes que ab l' aire de mansuetut de qu' está imposat passa á la vista pública per auster y moderat á qui les esposes dels seus companys el presenten com model de virtuts als seus corresponents marits en les *filípiques* casolanes.

D. August es soci honorari d' una cofradía y cad' any porta el pendó en la professó de Corpus y quan no porta el pendó, quin remei, aguanta els cordóns.

El cás es cursar les piadoses práctiques ab tota cura y que la gent vegi quina mena de persona es éll.

La seua reputació está ben consolidada y ab dificultat poden enderrocarla la batxillería ni la maledicencia.

Aqueix exemple de bondadesa, de virtuts y castetat, no ha visitat mai cap *Music-hall*, ni ha extraviat els seus passos candorosos per carrers ombrivols ont lo vici hi trova accés y la austeritat fugida. Els teatres no sab com están construits y les comedies li causan horror.

La seua biblioteca se compón dels següents volumens: *Camino recto y seguro para ir al Cielo*. *La Beata Juana de Lestonac*, *El Cristiano sincero* y *Els goigs de María* que 'ls llegeix á duo ab la seua no menys virtuosa muller després de passat lo rosari.

En la saneta morada no hi penetra ni un raig mondá. Alli tot es espiritual, escepte un criadeta molt bufona per cert, que ab tot y el seu aire místic, es capassa de encendre fins les graelles de Sant Llorens y un jovincel de vintitrés primaveres, melenut y d' ulls blaus com el llús del Cantábric

Allí no mes se parla de funcións religioses, de vides de sants y de miracles.

Y aixís parlant y aixís corrent lo temps heus aquí que al cap d' uns sis mesos á la criada li creix la cintureta com á *La Filla del Marxant* y á la senyora com á la meteixa Filla el devantal se li aixeca

El senyor August, reste sempre avergonyit, la seua senyora roja, la criada fa reclamacións y el jovincel ja no freqüenta la casa

Per fí, D. August romp el silenci y ab actitud severa amonesta á la muller.

—Y doncs Roseta, com ha estat aixó?

—Diguem August, com ha sigut lo de la criada?

Se miren de reull, baixen l' esguart avergonyits se fan la senyal de la creu y D August exclama tot sía per obra y gracia del Esperit Sant, amén. Tinguém fé y Ell ens lliuri de mals pensaments.

Dels periódics

Molts son els republicáns que troven en *El Ideal* un diari massa conservador aixís en política com en religió.

Nosaltres que ens agrada posarnos á la rahó, quan no podém posarnos en lloc més, confessém qu' el judici d' aquells era equivocat y sinó vegin el telegrama que publicava el diumenge prop-passat el orgue nacionalista.

> Tuy. - Paseando en una lancha el deàn de esta Catedral y varios amigos suyos, tuvieron la suerte de que zozobrara la embarcación en las cercanías del puerto. Los tripulantes hubieron de salvarse á nado.

Volen una prova més palpable de fervent anticlericalisme

Mireu que tenir *la* SUERTE *de que zozobrara la embarcación* ont hi anava un capellá

Ni á les planes d' E*l Motin* trovarán cosa semblant.

• • •

La Prensa, el periódic de la santa infancia com li diu un company nostre, en publica de bones. Que digui que á New-York s' ha prohibit l' us de les *caballerias postizas* no es estrany, perque per coses estranyes á New-York pero, l' article que publicá el dijous al vespre, la veritat, no ens l' esperavem.

¡Carám ab en *Seudónimo*; no el feiem aixís. Hu pot creurer.

Vagin mirant lo que diu el intencionat *Seudónimo* parlant de les cabres que sovint se trovan pel carrer Major:

«Pasan todas en un grupo y muy deprisa, pero cuando la aglomeración de gente es mucha, se le meten à uno por entre las piernas, con peligro de dar con cualquiera en el suelo.»

Que se li posen entre les cames no hu dubtém, pero que el fassin perillar fins al extrém de ferlo caurer, per més serio que hu digui no ens hu fará creurer.

Després continúa:

«Aún no ha transcurrido un cuarto de hora, cuando vuelve à pasar otro nuevo rebaño; otra vez el barullo, las embestidas y otra vez se le meten á uno dos ó tres cabras entre las piernas.»

Es molt poc humanitari senyor *Seudónimo!* Vosté segurament no deu ésser de la Lliga protectora d' animals? Mireu que queixarse perque dos ó tres cabras se li posen entre les cames! No n' hi ha pera tant! De més grosses s' en veurá!

Y lo millor y mes ingénuo es aixó

«Y lo más gracioso del caso es, que de ningún modo ni manera ha de tratar uno de librarse de las embestidas y de que se le metan en las piernas, bien apartándolas cogidas de los cuernos, ó bien dándolas un manotazo...»

Pobre *Seudónimo*. ¡Encara no sab com lliurarse de les cabres! Busqui entre els seus companys de redacció algún que siga aficionat á la Mitología v hagi llegit el poder d' en Mercuri y ja veurá com li dirá

Ah! y quan li torni á passar un cas semblan preguntiu abans de publicar-hu en el periódic. Es un consell d' amic.

• • •

Que 'ls sembla lo que digué el concejal Sr. Estadella als seus companys de Consistori en la sessió del Ajuntament d' aquesta setmana, segons publica *El Ideal*.

Lleigeixen y admírense:

«Y la Comisión de Hacienda que la sabe, enseña los remedios para acabar con este mal, proponiéndoos unos presupuestos verdad, sin convencionalismos ni mentirijillas y cuyo principal

objetivo es acabar con ese déficit eterno que nos desprestigia y que nos tiene CASTRADOS moral y MATERIALMENTE.»

Si no fos que hu assegura un interessat mai ens hu haguerém cregut.

Perqué, mireu que tot un Ajuntament sense . *iniciativa* ¡Oh!

Frivoles

DILLUNS, DIA 19.—*Demi vie.ges*, animarse. L' hort d' en *Prats* está en vaga. Fins qu' arrivi la Primavera hi ha sort á fer.—La *Isleña* petita ens cnsenya dos xupons anunci del representant dels polvos Nöel. Majos, majos!—Rebem una lletra de dugues damiseles demanantnos obrím una sccció d' *Agencia Matrimonial* dedicada á nostres llegidores. Qu' els sembla ¿resultaria?---Surt POTICRACIA encara mullada. Al reclamar ens diuen que aleshores l' acaben de tirar.---En *Puch*, qui per molts equivocats sempre ha anat sense *rumbo*, fins avui no pert la brújula.---La senyora d' en *Estadella* demana en aquest explicacions per haverse besat á la *Bandera del Centro Republicano* d' Arbeca.—Tenim ocasió de veurer els mobles exposats á casa en *Armengol* y ens venen ganes de casarnos.

DIMARS, DIA 20.---Solemne visita de nostre excelentissim Ajuntament al pou casi romá descobert á la Plassa de la Sal y de quína existencia sols ne tenía coneixement la *Filipona*. Ab el vot en contra d' en *Simón y Pontí*, que diu que es beneida, d' en *Font*, que la troba fluixa y d' en *Godás*, á qui li sembla que lo mes fácil es que siguen *aguas menores*, s' acordá declarar qu' el aigua es tan dolenta com la que bebém.---En *Gasol* reb una lletra escrita en italiá qu' el fa plorar.---A les 7 de la tarde pujen una copa de llet de cabra á l' Arcaldía. Es una llástima que nostra Vila no tingui cabres de la seua propietat.---En *Ramonet Felip* al veurer representar *La Tajadera* als Camps se li acut llegir un comunicat del Sindicat del Canal.---El formal pollo *Ramonet Aige*, després de fer examen de conciencia, decedeix entrar á formar part del Somatén armat. ¡Santa Paulina l' acompanyi!---Gran escándol desde les dos fins á les tres de la matinada, Per fí escoltant el consell del sereno atravessen el pont en direcció als Camps les *Isleñas* y l' *Arándiga* aparellades ab en *Paco*, *Ojo* y *Negri* tres barrilaires joves de nostra cada jorn mes sorollosa ciutat.

DIMECRES, DIA 21.—San Sinforiano patró del estudiants. POTICRACÍA els alaba el gust qu' han tingut al escullir patró perque ¡mes sinforianos qu'els estudiants!—En *Fausto Jové* guarda el mico d' en *Pancho*, el xarlatán que cura llagues á la Plassa, dins del Kiosco. ¿Si den vulguer despatxar sodes de mico?—El periódic local *La Prensa* passa á mans d' en *Sentimientos*. El *Sentimiento* es general á la redacció del orgue conservador. —En *Valeta*, aquell de la *viga de gitano*, es fa fotografiar la botiga per fer postals pera els clients. Mentres enfocaven li porten á curar un gos que li havien donat la bola. Será una fotografía interessant. Podrá ferse passar l' establiment per una farmacia antirrábica.— En *Amali Prim* en un descuit alaba la música de la *Casta Susana*. ¡Que *Wagner* el perdoni!— En la fila quatre, butaca número tres del teatre dels Camps, una senyora se hi deixa uns bessóns de bossa blava. Ens els voliem quedar pero preferím donarlos al conserge.—Als Toros pleguen en sec, perque en *Castellá* s'entussiasme ab un tractat antic d' economía.

DIJOUS DIA 22.—*El Diario de los Insultos* sembla que s' hagi purgat. En tota la setmana ens ha dit res. *Hay secretos...*—En *Galcerán* escriu á la familia desde el grau 84 nort. —¡Aquest home es capás de descubrir el Polo!—La gossa d' un comerciant de la Plassa es requerida d' amors per un hermós gos xato. La gossa plena de bona intenció ¡la pobreta! va pera presentar el novio al seu amo pero aquest el reb á puntades.—De Juneda arriva un pare en busca del seu fill que s' ha escapat de casa ab vint duros. Eutra en un

café concert pera capturarlo, s' encapritxa ab una artista y es queda oblidant el motiu que l' ha fet entrar.—Una colla de joves *corridos* marxen á Alcarráz pera preparar l' anada en aquell poble de cinq artistes que hi trevallarán el 28. 29 y 30 del present. S' ha promés convidar á POTICRACIA. Ja en parlarém.—Arriva altre vegada á nostra ciutat la *Lola la Paraguaya*.—Se está acavant de donar els últims tocs pera inaugurar á Mollerusa un *Café concierto*. Vint suscripcións menos á *El Diario*.

DIVENDRES, DIA 16.—Abaix als reservats del café París fan juerga, tota la tarde, ab les balladores *Isleñas* y la *Chueta* el *majo mozo* de la Rambla y un amic seu del carrer Major, fill de Pons.—En *Peret de les dones*, al veurer passar á les cinq de la tarde pel carrer Major á dos artistes del café París, exclama, *ay Deu meu y com está el mon!* Oh si, Pere si, ja te rahó.—Es reparteixen uns prospectes dels Toros que son del dia 14.—Una *adivina* ens diu que, en *León*, l' advocat de l' Estat, á la butxaca esquerra de dins de l' americana hi porta un sobre que en lletres clares y grosses hi diu: *para señoras.—Ni en viernes ni en martes no te cases ni te embarques* y si no hu volen creurer llegeixen lo del Cantábric.

DISSAPTE, DIA 17.—*El Diario ds los Insultos* desde ahir que surt ab la capsalera cambiada. Ara la fa mes petita.—A les oficines dels Canadienses reben 60 solicituts pera entrar á la companyía. Estém segurs de que si als 60 els pregunten que saven fer respondrán: *Nosotros, Ca...nada y se vive*.—Fa tres dies que no veiém á en *Pepe Sanjuán* per enlloc. Si l' haurán secuestrat? —En *Farinetes* es passa el día fent forses...de flaquesa. La familia *Larrosa* comensa á preparar les maletes pera marxar á estiuejar á Vallfogona.

DIUMENGE, DIA 18.—En *Tey* surt de casa mudat de cap á peus.—A Puig-grós en *Pujades* paga 32 pessetes per la tota y la regala á una forastereta que s' hostatje á casa l' estanquera.---A la populosa ciutat de les Borges hi agafen un carterista. POTICRACIA trova molt patriótica la detenció. Ab això, uns quans *apaches*, un Metropolitá y dos millons més d' habitants Borges pot fer la competencia al mateix París de Fransa.—Rebém moltes felicitacions pel llampant cartell exposat al balcó de nostra santíssima Casa.—En el teatre dels Camps á la llotja del Ajuntament no més hi ha en *Ibars, Sol, Font, Casases, Hellin, Estadella, Rius* y *Torres*. Si no ens en deixen cap' total 8. ¡Ni á les sessions de segona convocatoria!

Plassa de Toros

La Tosca y *El registro de la Policía* han sigut les obres posades en escena diumenge y dimats passats respectivament.

L' hermós drama que estrená en aquesta ciutat ja fa molt temps la companyía Palma-Reig y que malgrat les moltes representacións que á Lleida se n' han donat, no ha arrivat á ferse pesada, sigué aplaudida justament pel públic qu' omplenava la pista de la Plassa.

La Srta. Daroqui es mostrá una heroina y heroina artística que s' aprecia més. En Parreño ja ens hi te acostumats á ferhu com ell sol sab. En Rigo, Lluelles, Parreño (Joaquín) y tots quans en el desentrrollo del drama prengueren part poden restar satisfets com aixís mateix ne resta la concurrencia.

Dimars el públic no assistí ab la nombrositat del diumenge, á veurer *El registro de la policía*, ja siga per ésser jorn de trevall ja per que per fortuna comensa á retreures d' aquestos dramons que tan temps sembla l' hagin dominat.

Per dimecres estava anonciada la comedia en tres actes *El Coronel Esteban ó el hijo de Carolina*, pero per discrepancies hagudes ab

el propietari de la Plassa de Toros es suspengué la funció y la Companyía que dirigeix en Parreño es desfé del compromís de trevallar en aquell local.

Ahir devía tenir lloc á *La Paloma* la primera de les dos funcións que dita companyía dedica al públic lleidatá y aquesta nit es despedeixen de Lleida.

¡Llástima ens marxin tan bons artistes!

• • •

Camps Elisseus

Diumenge á la tarde debutá la companyía de sarsuela y opereta que dirigeixen els actors senyors Freixas y Arteaga.

Durant la setmana s' han representat *La Corte de Faraón* ab l' últim quadro que diu *s' ha mudao* al anterior; *La Czarina* á espentes; *Molinos de viento* molt ajustats; *La Carne flaca* ab la vestimenta que deixava molt que desitjar; *Dia de Reyes* ab forsa gracia y *La Casta Susana* una *miqueta* mes malament que com la feien á *La Paloma*. Además han estrenat *El cuarteto Pons* ab molts xistes, els uns naturals, altres de ben trovats, mes de dos ni ab cola, set ó vuit ab mistos y molts de mitja hora de rodeig. El vals del tercer quadro es dels que entran. *La Tajadera* (si en lloc de la *T* hi posen una *M* no hi perdran gaire) en quina s' intenta dibuixar el carácter d' un *terco* y *rudo* aragonés, es cosa que aburreix tan, com la música que l' acompanya, ben diferent de *Tony y Grice* que distreu. Distreu *Tony y Grice* perque creiem deu pendres en broma. El final, aquell final en que per convenser á un pallaso, que tindrá els seus trenta anys, á qu' es procuri uns possició se li diu: *Pues, estudia!* es de lo qu' ens ha fet riurer més. De la música no 'n parlém y menys creient que *no es harina de este costal*.

D' ells, els papers sols s' els savien á mitges esceptuánt el tenor cómic Sr. Alba, l' héroe de totes les obres, qui les ha fet surar portantles al port de la salvació. Es aquest tot un artista. Diu molt be y la gracia y la *viscómica* la te per arrobes.

Elles bastant bé. *La Brieba* abreviant, apetitosa; la *Fernández* ¡fill meu! quina dona; la Tarrés, un canari; la del *Campo* guapassa; la senyora Guillém segura y *las otras que sentimos no recordar* guapes, elegants, ben fetes, artistes si volen...

No dirán que POTICRACIA no dona gust á les dones y per aixó es necesari no posarshi malament.

¡Ah! el mestre, procura amagar tots els defectes que pot, es simpátic, trevallador y sab ferse cárrec de la situació.

Anit devía estrenarse *Canto de Primavera* opereta en dos actes dels mateixos autors que *Molinos de viento*.

Pera donar lloc als assaijos divendres no hi hagué funció.

POTICRACIA espera ab ansia l' estreno de *La generala* tal y com se deia en les condicións del abono y diu aixó perque ha oit qu' es deia que, *al otro jueves*.

POTICRACIA, á fora de la capital, es trova de venta:

A BARCELONA.—Kiosco del Sol, núm. 2, Rambla de les Flors.

A BORJES BLANQUES.—Llibreria Boldú.

Imp. «JOVENTUT», Major. 92 - Lleida.

TEULERÍA Fontova

Mahons, Teules, Rejoles de totes classes

Preus Económics ■ Secá de Sant Pere

= Pera encarrecs, Magdalena, 24, entresol =

ARMENGOL

Inmens Assortit de Mobles

DE TOTES CLASSES

Mobiliaris de luxe de diferents istils = =

= = = LLITS DE FERRO DAURATS

Rambla de Fernando, 16

(Bajxos de la Fonda d' Espanya)

COTXERIA DEL SUIS

COTXES A L' ARRIBADA DE TOTS ELS TRENS

= Se lloguen cotxes pera casaments, bateijos, enterros y pera tot lo que 's desitji =

SASTRERÍA GOMÁ GERMANS

Major, 68

Es ont es vesteix millor

Lluentes com á miralls us deixarán les sabates si aneu á enllustarles á casa en

CASCARRA Plassa de la Sal, 20

També 's ven crema de totes classes = = menos les fetes ab ous = =

Talons de goma per no fer soroll al retirar, de totes mides

POTICRACIA

Setmanari xafarder, de mes circulació qu' els duros sevillans

Caricatures expatarrants y tetx brillant com el trajo d' un cipal de gala
Surt el dia que pot pero, com no es partidari del Descans dominical
casi sempre es els diumenges, com els dependents

Nombre solt: 10 Cts. Nombre atrassat mai ne queda, pero si n'hi ha... 25 Cts.

Suscripció per tot Espanya: 1'50 ptes. ■ *Extranger no ens entendrien*

Pagos adelantats ó tot lo mes, toquém y toquém qu' está de moda.

TELEGRAPH: No tenim fil.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Carrer Major, 64 - pral.

LA LLUNA

BAR DE PRIMER ORDRE

CARRER DE BLONDEL, N.º 1

(FRENTE AL PONT)

Especialitat en tota classe de refrescos y begudes de les millors marques, servides ab aigua estéril y gelada.—Servici de SODES, produides ab els aparells més moderns.

SERVEI PERMANENT

RESTAURANT: Servei á la Carta á preus económics

Salustiá Estadella

METJE-DENTISTA

Unic á la Capital

Plassa de la Constitució, 24 - pral.

TALLER Y MAGATZÈM DE MOBLES DE CELESTINO JOVÉ

Especialitat ab els mobles fets per encarrec ◆ Se serveix ab puntnalitat

DESPAIX: PESCADERÍA, 3 (Baixada de la Trinitat)

SOMBRERÍA

DE

ANTONIO ROIG

GRAN ASSORTIT EN SOMBREROS Y GORRES Á PREUS ECONÓMICS

Begudes de totes menes ◆ Sandwichs y ressopóns económics: exquisit vermout ab soculent xorisos; sodes fresques, barates y espumoses; café y altres bebestibles y comestibles, us els servirán ab llestesa, esmer y economía en el *BAR TORINO*

Carrer Major, núm. 77 ◻ Lleida

Galletes PATRIA

Unic representant: RAMON IBAÑEZ BENET - Lleida

GRAN CAFÉ PARIS

Tots els díes tarde y nit concert per nombroses artistes

Sucursal del Paradís

ENTRADA LLIURE

Armeria y Cerrallería

DE

Joan Balasch

:: Gra existencia d' articles de cassar y de sport ::

DESPATX: *Plassa de la Sal, 3*

TALLERS: *Afores del Pont*

El traspás de «LA PRENSA»

Ja deia jo que pera una publicació tan jove lo millor que podien fer es entregarla á una dida.